

Вірші Тараса Шевченка

Андрій М'ястківський

— Розкажи мені, Дмитрику, який же твій дитячий садочок? — просить Дмитрика дідусь Демид.

— А хіба ви не бачили?

— Бачив, та не роздивився як слід,— жартує дідусь.

— Навколо ростуть дерева — вишні, яблуні, груші, тому — садочок. А перед вікнами — пам'ятник Тарасу Шевченку.

— А хто це такий, Дмитрику?

— Наш український поет. Він написав книжку, що зветься "Кобзар". З неї Валентина Сергіївна читала нам:

Рече та стогне Дніпр широкий,

Сердитий вітер завива...

— Додолу верби гне високі, горами хвилі підійма,— замріяно доказав дідусь.

— Правильно! Ви теж колись у дитячий садочок ходили?

— Не ходив, онучку, бо тоді не було дитячих садочків, але вірші Тараса Шевченка всі знають.

— Дідусю, я так хочу вивчити азбуку і прочитати весь "Кобзар"!